

Hildisch

Lægeerklaringer
Skræd an medicin

OSLO KOMMUNE
ULLEVÅL SYKEHUS

8 bil 15

Oslo Politikammer,
Kriminalavdelingen,
Oslo.

Ad: sak mot Petter Andreas Harsem m/fl.

I anledning Politikammerets skriv av 1. februar 1950 skal jeg få meddele følgende:

Dietrich Hildisch, født 22.4.67, lå i Ullevål sykehus avd. VII fra 26.5 til 8.6 -45 under diagnosen: Diverticulum duodeni.

Ifølge journalen ga pasienten ved innleggelsen følgende opplysninger om sin sykdom:

Pas. er gift, har hatt 4 barn. 1 døde som spebarn, 1 datter i voksen alder av tbc. De 2 andre lever friske.

Pas. har bestandig vært frisk inntil for $3\frac{1}{2}$ år siden. Han begynte da å plages av sure oppstøt. Samtidig fikk han smerter i epigastriet. Det var hungersmerter. Smertene strålte ut til begge sider, kom i perioder. Han var ikke kvalm, men hadde ructus og pyrøse. Avf. i orden. Han ble undersøkt på Diakonhjemmet i 1942. Det ble angivelig funnet at han hadde altfor meget syre, men intet sår. Han har siden holdt streng diet. Selv i sine gode perioder, som kunne vare opptil over 1 mnd. har han holdt diet. Han har stadig brukt pulver.

Inntil 1932 røykte han meget - ca. 24 cigarer pr. dag. I 1940 fikk han en ny røkeperiode, men klarte å vende seg av igjen.

Avf. ble etterhvert treg. Han måtte stadig bruke avf.midler. Avf. var hård og klumpet, av normal farge. Han ble stadig verre, fikk lengere smerteperioder og sterkere smerter. Ble så påny rtg. undersøkt for $1\frac{1}{2}$ år siden, men det var heller ikke nu noe sår. De siste $1\frac{1}{2}$ år har han levet mest av melk og egg og ellers lett kost. Han synes alt han får ned, blir surt.

I april 1945 hadde han en brekkning på ca. 1 liter. Han har hatt belagt tunge og vond smak i munnen, foetor ex ore.

For 18 dager siden ble han satt inn på Møllergt. 19. Han ble straks dårlig av brødet, så de første 7 dager spiste han ingenting. Han hadde sterke mavesmerter og kastet opp et par dager. De første 7 dager hadde han heller ingen avf. så han fikk tilslutt klyster. Etter dette fikk han 1 liter melk daglig og dette har han vesentlig levet av siden. Smertene er blitt stadig sterkere. De kommer i tak og varer flere timer, Han har også smerter om natten. Han er derfor nu innlagt. - I 1944 ble han av lege tilrådet operasjon p.g.a. treg vannlatning. Denne operasjon har han imidlertid ikke tatt. Han har klart seg noenlunde bra inntil han kom i fengslet, men her måtte han stå lenge hver gang han skulle late vannet, og det var liten kraft på strålen. Han påstår at det ble så ille etter noen pulvere han fikk i fengslet. Ingen smerter ved vannlatningen.

I 1943 fikk pas. lyskebrokk i h. side. Han brukte brokkbind i ca. $1\frac{1}{2}$ år, men fant så at det ikke var nødvendig lenger. Han har vært meget plaget av gikt i skulder og arm, har fått all slags fysikalsk behandling. Sønnen har i det siste vært dårlig. I fengslet har han sovnet lite. Appetitten er dårlig. På de siste 18 dager har han magret av $6\frac{1}{2}$ kg. Han føler seg slapp."

OSLO KOMMUNE
ULLEVÅL SYKEHUS

*V. 1111
1111111111*

Under oppholdet i avdelingen gjennomgikk pasienten en systematisk undersøkelse med prøvemåltider, forskjellige blodundersøkelser, electrocardiografi og røntgenundersøkelser etc. Hans vekt ved innleggelsen var 73.7 kg., og 5 dager før utskrivelsen 72.3 kg. Høyden var 172 cm.

Han var under hele oppholdet feberfri.

Da det etter avsluttet undersøkelse ikke fantes grunn til fortsatt sykehusopphold, ble han 8. juni 1945 utskrevet fra avdelingen.

I Oslo Politikammers skriv av 1.2.50 bes særlig opplyst om det ved innleggelsen i sykehuset ble konstatert mishandling av pasienten. - Hverken av hans egne opplysninger eller av de objektive undersøkelser ved innleggelsen fremgår noe som helst som tyder på at han har vært utsatt for mishandling under fengselsoppholdet. I anledning påstanden om at han skal være sparket i maven slik at han fikk brokk, skal henvises til hans opplysninger om at han allerede i 1943 fikk brokk og brukte bind i ca. 1½ år.

Ullevål sykehus, avd. VII, 6.2.50.

Ærbødigst

R. Hatlehol

R. Hatlehol

overlege.

O. P. K.

Jnr. 00472

1950

BÆRUM SYKEHUS

S. bil. 7.

Sandoika, 28/5-46

155/46
Oslo Landssvikavd.

Avd. ØK - Industri

vetr. 382 *21/5-46*

Ø. R. 76ⁿ
17
Hildisch

Hr. politifullmektig Johnne,
Landsvikavdelingen, Oslo.

I anledning at De har bedt om en uttalelse angående f.hv. generalkonsul Dietrich Hildisch f. 22/4-67, skal opplyses følgende.

Hildisch blev innlagt i Bærum sykehus 26/4-46 av dr. Kasa for anæmi med opplysning om at pasienten var så dårlig at han ikke kunde holdes i fengslig forvaring.

Pasienten var noget medtatt ved innkomsten, men han har under opholdet her kommet seg godt, slik at han nu går opp ved egen hjelp. Hans anæmi er nu betydelig bedret og bortsett fra et dobbeltsidig brokk, kan der ikke påvises andre sykdomme hos ham. Han er noget sløvet av alderen, men en har inntrykk av at han husker relativt bra og er helt orientert. Det skulde ikke nu længere være nogen grunn til å ha ham i sykehuset.

For overlægen

R. Thingstad
res. læge

Jnr. 381/50-H.5.
EAS/ESH

8 bil 11

Oslo Politi,
Kriminalavdelingen.

Under henvisning til forespørsel hertil i anledning søknad fra herr Dietrich Hildisch om bidrag til kjøp av kostbarere legemidler kan meddeles:

Søknaden fra herr Dietrich Hildisch om bidrag til kjøp av Pernami er mottatt i Helsedirektoratet 12. november 1948. Ved den påfølgende utdeling av bidrag i november 1948 er søknaden blitt avslått. Helsedirektoratet har bare et begrenset beløp til disposisjon for utdeling av bidrag, og det er ikke mulig å etterkomme alle søknadene. En viser til forutsetningene for bidrag på skjemaets 1. side: "Bidrag tilståes bare når den syke til stadighet må bruke kostbarere legemidler for å være arbeidsfør eller for å bli arbeidsfør." Herr Hildisch var på det tidspunkt 82 år gammel, og en fant derfor ikke at han kunne ansees kvalifisert til å få bidrag.

Søknaden fra herr Hildisch vedlegges i original til utlån.

Oslo, den 16. januar 1950.

Grete Hoyer
Grete Hoyer.

Lilje A. Johanning
Else A. Johanning.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie 2014
303 Dept. 11
LIVET 1940

OSLO HELSE RÅD

A 1540/48

SØKNAD

om bidrag til kjøp av kostbarere lægemidler.

Bidrag tilståes bare når den syke til stadighet må bruke kostbarere lægemidler for å være arbeidsfør eller for å bli arbeidsfør, — og fortrinnsvis til personer som lider av pernisiøs anemi, epilepsi, kronisk leddrevmatisme, muskelsvinn, myasteni eller diabetes insipidus, under forutsetning av at den syke eller dennes forsørger mangler økonomisk evne til å skaffe den nødvendige medicin.

Pasienter med diabetes mellitus (sukkersyke) kommer ikke i betraktning ved utdeling av slike bidrag.
Alle opplysninger må gis på søknadsskjemaet så bilag unngås.

Under henvisning til de opplysninger som er gitt nedenfor, tillater jeg meg å søke om bidrag til kjøp av medicin.

Den sykes fulle navn *Diedrich Hildische*

Alder *82 år*

Stilling *Frø* *Lagerist*

Bosted (adresse) *Østøen pr. Smarøen* kommune (herred, by)

Medisinene tas fra *Hygien* (apotekets navn)

Jeg er for tiden arbeidsfør — ikke arbeidsfør*) *ikke arbeidsfør*

Den sykes — forsørgerens*) inntekt og formue etter siste skatteligning:

Inntekt: Formue: Klasse:

Andre opplysninger om økonomiske forhold:

Er akkordert for insolvent

Oslo den *20/10* 19*48*

Diedrich Hildische
Den sykes eller foresattes underskrift.

*) Stryk det som ikke passer.

Vend!

Uttalelse fra behandlende læge om sykdommens art, utviklingsgrad og prognose, — art og mengde av de medisiner den syke trenger, samt lægens mening om den nytte et bidrag vil gjøre, — og annet som menes å være av interesse.

Hr. Didrik Hildisek har perniciøs anæmi - Trenger Pernami forte p. g. er den godt dårligst almentilstand indikerer et koncentrert preparat. Pericater er ghr. nazist, og alle hans eiendeler er beslaglagt. Noget byinnshap til hans families forhold kan under tequid ikke. For tiden er 2.200. Pernami forte nødvendig - hver 14 dag - 6x 2.200 kr. 21. 97 Oslo

den 20/10 1948

Gerd Schim *Gerd Schim*
Lægens underskrift og stempel.

Berurum Helseråd

Uttalelse fra den offentlige læge (distriktslæge, bylæge) om den sykes eller forsørgerens økonomiske stilling og trang til hjelp. Er den syke understøttet av forsorgsvesenet, bes særlig opplyst om den understøttelse vedkommende får til medisin, er tilstrekkelig.

Sendes distriktslægen i Berurum til vanlig forsyning. Beløpes størrelse må angis.

Akershus fylkeslægekontor den 28. oktober 1948.

OPM

Sendes herr fylkeslægen i

den 19.....
Lagedistrikt, by.

Den offentlige læges navn.

Uttalelse fra fylkeslægen om hvorvidt søkeren bør ytes bidrag og hvor stort dette bidrag eventuelt skal være.

Søkeren er for 1948/49 liknet således: By-0 inntekt, 0 formue, stat-0 inntekt, formue kr. 103 000.-. Erstatningsdirektoratet opplyser at hans bo er under konkursbehandling.

Forsørrig viser en til legens erklæring.

Sendes ~~berurum~~ Helsedirektoratet, hygienekontoret.....

Oslo stadsfysikat, ~~Oslo~~ den 10. nov. 1948.

S. Diesen
Fylkeslægens underskrift.

Sendes Innenriksdepartementets Helseavdeling

fylke den 19.....

Fylkesmannens underskrift.

Bohuslän
 ytterligere
 Noen eksempler fra E.D.'s og adv. Gunnar Mellbyes "forvaltning"
 av en ikke dømt, men fengslet persons eiendeler.

Herr Markussen, en politimann i lsvavd. uttalte i 1946 til Hildisch's svigersønn det som skulde synes innlysende riktig etter, gammel god norsk rett:

" Det er helt ulovlig aa selge noen av ens eiendeler før dom er faldt".

Hvervidt dette er lovlig etter at dom er faldt, maa være avhengig av om vedkommende er dømt etter en lovlig rettergang og etter en lovlig saksbehandling med normal, norsk adgang til aa prøvek dommens avgjørelse av faktum og juss for høiere instans. Likeledes maa dommen være bygget paa rettsgyldig lov.

Da og først da kann det muligens bli tale om paa rettsgyldig maate aa disponere over domfaldtes gods. Her maa nemlig has for øie Grunnlovens sterke vern i § 104:

" J o r d o g ~~Bosid~~ B o s l o d k a n i i n t e t i l f a l d e f o r b r y d e s ".

Denne regel er satt for aa verne det norske folk mot ravnens overgrep i krisetider, da juridisk rovløst trer i rettens sted slik som tilfellet har været i Norge etter den saakaldte frigjøring den 8. mai 1945. Man skred til oprettelse av et spesielt Ravnedirektorat, *april 1945*

Det norske juridiske fakultet har forholdt sig helt musestille i denne for norsk rett saa skjebnesvangre tid.
 Fakultetets ca. 8 professorer staar for vaart folk som ~~helt~~ ^{delvis} anonyme personer som ikke ved myndige ord og skrifter griper inn i rettslivet, men sysler med undervisning, om- og avskrivning av saakaldte juridiske lærebøker. En Getz, en Hagerups, en Gjelsviks eller en Knophs stemme lyder ikke lengre fra dette fakultet, som hovedsakelig bestaar av eksakensbegavelser og trette menn.
 Fakultetet huser den berømmelige Johs. Andenas, som rangerer midt

mellem noe og ingenting naar det gjeller aa tale Roma midt imot og hevde norsk strafferetts anseeelse. Man maa huske paa at han er Prof., Dr. jur. J o n S k e i e s, efterfølger. Mange mener at herr Andenas har sagt baade ja og nei til krisejussen paa en slik maate at han for livstid er komprommittert som norsk lovkyndig og vitenskapsmann. Fakultetet ~~huser~~ herbergerer ogsaa en fremraker vittig, skarp og klar jurist av det gamle format: Prof. Dr. jur. Per A u g d a h l. Men han er i manges øine fakultetets største skuffelse, fordi han tier helt stille, og er den han er....

De andre juridiske professorene er det bare studentene som vet navnene paa. - En av dem heter Robberstad. ^(og skal være framifraa begavet) Pötemkin hørte ham som vitne i saken mot prof. Adolf H o e l. Herr Robberstad ^(maatte den dag være indisponert) ~~kunnet~~ vakte pinlig opmerksomhet ved sin underlige stotrende og uklare ~~knøtt~~ fremstilling.

~~ambassadementen~~ Men det har jo været vismenn før prof. Dr. jur Robberstad som ikke har funnet ord for sine tanker.....

Til det juridiske fakultet sogner en ^{outsider} ~~outsider~~,

som alle dager har gaatt sine egne veier, en aristokratisk type, Dr. jur G. Astrup Hoel.

Gud vet om han er engelskmann nokk til aa kunne faa attest for den særlige norske nasjonale holdning som skal til for aa kunne bli [?] (hvor en av Englands mest servile ~~og ondartede~~ agenter er rektor, professor for tiden ved ~~det~~ Salig Frederiks universitet. Selvfølgelig finnes det ennaa en og annen ekte nordmann ved univerisitetet, den helstøpte og originale prof. Werner Werenskiold er ~~en~~ av dem.

^{Prof. W.} ~~H~~ gikk helhjertet inn for prof. Adolf Hoel. Herr Werenskiold la ikke fingrene imellem i sin beskrivelse av det etterpaakjekke, overpatriotiske "aksjonsutvalg" ved Universitetet, "anført" av den i Hoelsaken hatefullt virkende, ^{Jakkeris} supernasjonale ~~gann~~, prof., Dr. Harald Schjelderup : "....."Utvalget" hadde valgt sig selv og deres politikk representerte aldeles ikke universitetet. Det var bare en klikk som følte sig som bedre patrioter enn dem som hadde ansva-